

LJEKOVITO DJELOVANJE AKTIVIRANOG KLINOPTILOLITA U LJUDSKOM ORGANIZMU

Proizvoljna tumačenja načina djelovanja aktiviranog (TMO) zeolita, nastojanje da se unese zabuna sa aspekta „teorije o pametnom mineralu“ i neodgovorne teorije o zeolitima, me navode da objavim ovaj tekst, koji pojašnjava moć i djelovanje TMO klinoptilolita.

Sve što je napisano u ovom članku, odnosi se na aktivirani klinoptilolit (zeolit) tehnologijom TMO. Na tržištu je preko 90 % proizvoda od zeolita, koji nisu aktivirani (nije sproveden postupak TMO, ili nije dovoljno tribomehanizovan) te je samo usitnjen klinoptilolit. Klinoptilolit usitnjen i do nano veličina bez tribomehaničke obrade je manjkav i nema sposobnosti koje se dobiju poslije TMO.

Nema propisa koji određuju koje podatke proizvođač mora navesti na proizvodu, kako bi se potrošač mogao odlučiti gledajući na kvalitet i tehnologiju, kojom je proizvod prerađen. Na proizvodu mora pisati % klinoptilolita u proizvodu i da li je proveden postupak TMO, recimo: Zeolit k-96 TMO znači da je 96% klinoptilolita i da je TMO. Takav zeolit je za ljudsku upotrebu, ako su teški metali u dozvoljenim granicama.

Ponegdje imamo broj pored naziva proizvoda koji prikazuje maksimum kapaciteta katjonske izmjene (sposobnost izmjena mikromola na 100 gr klinoptilolita). To je često broj između 100 i 150, jer zeolit sa sadržajem klinoptilolita ispod 70% teško pređe KKI (kapacitet katjonske izmjene) preko 140 mikromola na 100 gr. Taj broj kod našeg proizvoda Zeolit K-96 je 207,05, što ga čini najmoćnijim i najefikasnijim poznatim čistačem na svijetu.

Otvaranjem i povećanjem rešetke kristala povećava se kapacitet katjonske razmjene (KKI= 205,3 mikromola/100g) i kapacitet elektropotencijala. Kapacitet elektropotencijala se održava stalnom zamjenom mjesta atoma S_i i atoma A_i .

Stalno održavanje elektropotencijala, širenje i sabijanje rešetke kristala je interaktivno i u skladu s djelovanje temperaturnih promjena. Adsorbovani atomi, molekule kao i živi entiteti materija su suprotnog polariteta. Sposobnost adsorpcije i stalnog visokog elektropotencijala dovodi do se entiteti ili molekule suprotnog elektropotencijala “gutaju i odlaze dublje u rešetku klinoptilolita i ostaju “čvršće“ vezani do promjene temperature. Pri promjeni temperature dolazi do drobljenja structure molekula ili živih entiteta (tvrdoća S_i). Silicij mekše materijale drobi i izbacuje ostatke kao bezopasne ili promijenjene structure i odmah uzima sledeće u tkivima ili drugim sredinama tako da je jednom aktivirani klinoptilolit aktivan sve dok fizički postoji.

Aktivnost klinoptilolita prestaje tek kad se rešetka napuni elementima radionukleida. Radionukleidi su čvršći od S_i , većeg + potencijala koji dovodi do stvaranja čvrstih atomskih veza. Pozitivno je to što ni radionukleidi zarobljeni u klinoptilolitu prestaju biti aktivni, prestaju zračiti i vječno izoluju negativne učinke. Klinoptilolit se zadržava u živom organizmu 4-6 časova. On efikasno čisti organizam i drugu sredinu od radionukleida, stvara ih bezopasnim in a siguran i po zdravlje bezbijedan način čisti organizam od radionukleida, kao i svih drugih teških metala.

TMO klinoptilolit se upotrebljava za sanaciju terena, dekontaminaciju i čišćenje sredina od radionukleida. Zaštita tkiva ili površina prilikom zračenja se 100% postiže posipanjem tankog sloja klinoptilolita po površinama koje moraju biti zaštićene prilikom

zračenja ili drugih radioterapija. Pijenje klinoptilolita čisti organizam od "zalutalih" zraka i radionukleida. Nema efikasnijeg sanatora tkiva od klinoptilolita poslije radioterapije.

Materije koje se mjere približnom ili većom abrazivnošću ostaju zarobljene u rešetku trajno ili do većih temperaturnih oscilacija, kada će biti potisnuti iz rešetke, oštećeni ili potpuno zdrobljeni. U ljudskom tijelu su temperaturne razlike od organa do organa dosta male, ali dovoljne da se eksponira i potpuno dođe do izražaja ponavljanje adsorptivnosti (klinoptilolit se kreće kroz organizam i više puta pun i prazno od neželjenih primjesa, teških metala, gasova, bio primjesa) i "izolujući" štetne materije na ljudski organizam. Pošto se klinoptilolit rasprši po koloidnoj tečnosti i prilikom kretanja kroz organizam dolazi u sfere temperature u rasponu od 17°C (ponekad i niže, kao što je slučaj zimi na gornjim slojevima kože) pa do 38°C , sposobnost klinoptilolita dolazi do punog izražaja. Pri svakoj promjeni temperature od $3\text{--}5^{\circ}\text{C}$ razlike dolazi do "drobljenja prethodno uzetog sadržaja i oslobađanja potencijala rešetke i elektropotencijala za adsorpciju novih količina. Promjena temperature djeluje dvostrano: na brže izmjene mjesta S_i i A_i i na promjenu oblika i veličine atoma S_i koji stiska uzetu materiju i drobi njen sadržaj.

Još jedan moment je važan: meke materije, kao što su gasovi, bioentiteti, molekule kiselih sadržaja i sl. se drobe i prazne iz same sredine rešetke pri najmanjoj promjeni temperature, dok se tvrde materije drobe tek kad stignu u prostor između kruija alusilikatskih molekula.

Najtvrdje tvari kao što su radionukleidi pri promjeni temperature i stalnog oslobađanja i zasićenja elektropotencijala, se potiskuju u prostor bliže vanjskog ruba kruija i popunjavaju sav prostor između kruija spajajući se u prostoru rešetke i stvarajući čvrste i stalne veze. Radionukleidi su materije čvršće od S_i elementi silicija nisu u stanju da zdrobe ili potisnu atome ili molekule radionukleida.

Kada se govori o pH faktoru i sposobnosti neutralizacije acidnosti (koja je kao sredina pogodna za enormni razvoj štetnih virusa, bakterija i gljivica), ta sposobnost se ne može mjeriti ili upoređivati s neutralizacijom običnog miješanja supstanci kiselih i bazičnih. Zeolit ne spada u bazične materije, već spada u veoma pH stabilne materije.

Klinoptilolit djeluje na bazi polariteta elektropotencijala i štiti nas od grešaka kao što je nedovoljno doziranje, predoziranje ili prestanak aktivnog djelovanja. Više faktora čini klinoptilolit efikasnim, sigurnim i nepogrešivim sredstvom. Jedan od faktora je temperatura koja se inače stalno mijenja, drugi je sposobnost zamjene mjesta atoma silicijuma i aluminijuma i stalno održavanje negativnog (bazičnog) naboja i treći je sposobnost adsorpcije.

Faktor elektropotencijala je faktor koji kapacitet klinoptilolita multiplikuje i čini efikasnijim od količine povećanja mase drugog materijala ili alkalnosti istog. Kod običnih smanjenja kiselosti jednostavnim miješanjem kiselog i alkalnog, postaje problem povećanja mase koloida ili sluzi te odnošenja ili bezopasnog "skladištenja" mase koja je manje kisela. Taj problem kod klinoptilolita ne postoji, jer je klinoptilolit s velikim kapacitetom adsorbuje OH^- jone kao faktore kiselosti.

Kiselost koloidne tečnosti i svih tečnih ili vlažnih sredina se izražava u većoj količina OH^- kiselog jona. Dakle, ne treba odstraniti (adsorbovati) kompletnu količinu kisele materije. Samo oduzimanje OH^- kiselog jona, (ovaj jon se obilježava sa tačkom= OH^-) materija mijenja pH. To čini klinoptilolit u krvi, koloidima, organima, svakoj ćeliji, sluzokoži,

koštanoj i mišićnoj masi (takođe i u zemljištu prilikom tretiranja zemljišta zeolitom) efikasnim u popravci acidnosti. Adsorpcija OH kiselog jona mijenja se acidnost time gustina i koloidnost mase u kojoj su se razvijali bioentiteti. Ta sredina je sada postala nepovoljna sredina za razvoj i život bioentiteta, čime prestaje razvoj i sam život štetnih bio entiteta.

Postoji još jedan factor koji povoljno utiče na zdravlje i stanje svake ćelije živog organizma. To je sposobnost da klinoptilolit u svojoj rešeci donosi i donira vodu-životnu tečnost u citoplazmu, popravljajući membranski napon i tako revitalizuje svaku ćeliju.

Sledeći način, veoma efikasan i krajnje siguran je djelovanje na samu masu bioentiteta, koji je nepoželjan u živom organizmu. Sve štetne bakterije, virusi i gljivice imaju pH+. Nepogrešivo i sigurno klinoptilolit sa visokim potencijalom (i stalno obnovljivim) pH-adsorbuje kisele i štetne bio ili neorganske supstance, odmah izoluje njihov uticaj, transportuje sadržaj iz organizma i dovodi do ozdravljenja. Ova efikasnost je tako visoka da poslije prvog uzimanja klinoptilolita dolazi do vidnog i osjetnog poboljšanja.

Sve dosada poznate supstance i preparati imaju i štetne posledice ili uticaje. Šta je sa štetnim uticajima klinoptilolita? Negativnih ili štetnih posledica klinoptilolit nema. Klinoptilolit se ne taloži u organizmu. Sva unešena količina se transportuje iz živog organizma u roku 4-6 časova.

Ovaj prirodni materijal ima visoku vrijednost kao sirovina za proizvodnju emulzija, tableta, supozitorija, vaginaleta, krema, maski i ostalih farmaceutskih i kozmetičkih proizvoda i sredstava. Klinoptilolit je istovremeno farmaceutsko sredstvo i nosač aktivne materije drugih lijekova, potpuno efikasan i nikada ne postaje opasan. Primjena klinoptilolita rešava problem sve većeg i bržeg prilagođavanja ili mutacija virusa, bakterija i gljivica na već postojeća sredstva farmacije. Djelovanje na bazi pH i elektropotencijala što je suštinska i nepromjenljiva osobina štetnih bio entiteta ne može dovesti do mutagenog prilagođavanja. Čišćenje nepoželjnih tvari u samoj citoplazmi ćelije, donacija vode i popravak membranskog napona su faktori koji dovode svaku ćeliju oboljelog organa u stanje potpunog imuniteta i sposobnosti da se odupre štetnom uticaju bacila ili štetne materije.